

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.398/2010/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Deák Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Deák Krisztina ügyvéd által képviselt **Lenti Város Önkormányzata** (8960 Lenti Zrínyi Miklós utca 4.) felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes oldalán a Hubai Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Hubai Ágnes ügyvéd által képviselt beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2010. március 16. napján kelt 13.K.34.615/2009/14. számú ítélete ellen az alperes 15. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy az igazgatási szolgáltatási díj viselésére az alperesi beavatkozó köteles, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest és az alperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül külön-külön fizessenek meg a felperesnek 50.000-50.000 (ötvenezer-ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az alperes fellebbezési illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. július 27-én PR tevékenységhez kapcsolódó feladatok ellátására, egyszerű közbeszerzési eljárás keretében, négy részajánlati körben tett közzé ajánlattételi felhívást. A műszaki-szakmai alkalmassági követelmények között be kellett mutatni a teljesítésbe bevonni kívánt szakembert, az I., II. és IV. részekre nézve alkalmatlan volt az az ajánlattevő, aki nem rendelkezett legalább egy fő marketing és egy fő grafikus végzettségű szakemberrel, előbbinek legalább felsőfokú végzettségűnek kellett lennie. A tájékoztató és emlékeztető táblák elkészítése tárgyú III. részajánlati körre ilyen követelmény értelemszerűen nem volt. A dokumentáció V. fejezet 3. pont második francia bekezdése szerint az ajánlattevőknek nyilatkozatot kellett tenniük a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 71. § (1) bekezdés a) pontja szerint. Az alperesi beavatkozó, mind a négy részajánlati körre nyújtott be ajánlatot és eleget tett ez utóbbi követelménynek. A felperes hiánypótlást rendelt el több okból, ennek keretében felvilágosítást kért a beavatkozótól a grafikus szakemberre tett ajánlati elemek ellentmondásairól, egyben kérte a grafikus végzettségét igazoló dokumentum csatolását. A beavatkozó válaszában kiegészítette a Kbt. 70. § (1) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozatát a marketing tevékenységgel. A felperes az önkéntes hiánypótlás következtében, mert az mind a négy részajánlati körre vonatkozott, az ajánlatot a Kbt. 88. § (1) bekezdés f) pontja alapján érvénytelennek nyilvánította, mert a felperesi beavatkozó azzal új területre vont be alvállalkozót az eljárásba.

Az alperesi beavatkozó jogorvoslati kérelmére eljáró alperes a D.523/11/2009. számú határozatának kereseti kérelemmel támadott részében megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 250. § (3) bekezdés g) pontjára és a Kbt. 88. § (1) bekezdés e) pontjára tekintettel a Kbt. 81. § (3) bekezdését, ezért az ajánlatkérő III. részajánlati eljárást lezáró döntését megsemmisítette. Indokai szerint az önkéntes hiánypótlás nem érinthette a III. részajánlatot, mivel e rész tekintetében az ajánlatkérő nem írt elő szakemberekre vonatkozó alkalmassági követelményt, így erre nem is kellett nyilatkozatot csatolni. Megjegyezte, hogy a felperes az érvénytelenséget megállapító tájékoztatójában helytelenül hivatkozott a Kbt. 88. § (1) bekezdés f) pontjára, a helyes jogszabályi alap az e) pont lett volna.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetnek az elsőfokú bíróság helyt adott, és az alperes határozatát megváltoztatta, a Kbt. 81. § (3) bekezdés sérelmét megállapító, valamint a III. részajánlati körben hozott közbeszerzési eljárást lezáró döntést megsemmisítő rendelkezést mellőzte. Kötelezte az alperesi beavatkozót, hogy fizessen meg a felperesnek 150.000 forint igazgatási szolgáltatási díjat. Egyfelől azt vizsgálta, hogy mellőzhette-e a felperes a Kbt. 70. § (1) bekezdés a) pontja szerint kiegészített nyilatkozatot a III. részajánlat bírálata során, másfelől arra keresett választ, hogy az ajánlat érvénytelensége

helyesen mely törvényi előírás alapján. A Kbt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozatot az ajánlati felhívásban és dokumentációban meghatározott tartalmi és formai követelményeknek megfelelően kell az ajánlattevőknek elkészítenie. Ebben a nyilatkozatban azt kell megjelölni, hogy az ajánlattevő a közbeszerzés mely részének teljesítéséhez kíván a közbeszerzés értékének tíz százalékát meg nem haladó mértékben alvállalkozót igénybe venni. A dokumentáció V. fejezetének 3. pontja második francia bekezdésében előírtak szerint minden részajánlati körre nézve meg kellett tenni ezt a nyilatkozatot, így a III. részajánlati körre is. A nyilatkozattétel függetlenül az alkalmassági igazolástól terhelte az ajánlattevőket. Az alperesi beavatkozó a Kbt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozatot valamennyi részajánlati körre, - így a III. részajánlati körre is - tette. Az önkéntes hiánypótlás során ezt a nyilatkozatát egészítette ki minden megszorítás nélkül, így a felperes köteles volt a nyilatkozatot minden olyan ajánlati részre figyelembe venni, amelyre a beavatkozó ajánlatot nyújtott be. Nem kétséges, hogy az alperesi beavatkozó a marketing tevékenységre vonatkozó nyilatkozatával módosította az ajánlatát, mivel abban új munkát és alvállalkozót jelölt meg. A Kbt. 83. § (6) bekezdése alapján nincs jogszerű lehetőség hiánypótlás során az ajánlat új alvállalkozóval történő kiegészítésére, ezért a Kbt. 81. § (1) bekezdése alapján a felperesnek az ajánlat érvénytelenségét kellett megállapítania. Tévesen állította az alperes, hogy a felperes a bírálathoz csatolt nyilatkozatán figyelmen kívül hagyhatta volna a hiánypótlás során csatolt nyilatkozatot. Ilyen ajánlatkérői kötelezettséget, illetve jogosultságot a Kbt. 81. § (1) bekezdése kifejezetten nem tartalmaz. Az ajánlatkérő nem kötelezett és nem jogosult a hiánypótlás során csatolt nyilatkozat tartalmi vizsgálatára abból a szempontból, hogy az mely részajánlati körnél értelmezhető, melynél nem, ezért arról sem dönthetett, hogy azt adott ajánlat kapcsán figyelembe veszi, vagy sem. Az elsőfokú bíróság végül kifejtette, hogy az alperes megalapozatlanul állította, hogy a beavatkozó ajánlat érvénytelenségét a Kbt. 88. § (1) bekezdés e) pontja alapján kellett volna megállapítania a felperesnek, hiszen a bírálathoz készült levélből világosan kitűnik, hogy nem alkalmassági követelményre alapozva mondta ki az ajánlat érvénytelenségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes és az alperesi beavatkozó terjesztettek elő fellebbezést.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását és perköltséget kérő alperes a közbeszerzési eljárás célja, a törvényi kogencia, a részajánlattétel lényege alapján azzal érvelt, hogy a felperesnek a beavatkozó részajánlatait az érvényesség-érvénytelenség szempontjából külön-külön kellett volna vizsgálnia, és észlelnie kellett volna, hogy a műszaki-szakmai alkalmassági feltételt teljesítő alvállalkozó bevonásának kérdése csak a I., II. és IV. részajánlati körben merülhetett fel, a III. részben nem. Ez azt jelentette, hogy az alkalmasság körében előírt szakemberrel kapcsolatos bármilyen nyilatkozat - új alvállalkozókénti bevonás - nem értelmezhető a III. részajánlatra. Az a rész tárgya alapján is nyilvánvaló, hogy a teljesítés nem igényelte marketing szakember alkalmazását.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása és a kereset elutasítása iránti fellebbezésében az alperesi beavatkozó arra hivatkozott, hogy az egyes részajánlati részeket a kialakult gyakorlat és a törvényi szabályozás (többek között eltérőek

lehetnek az alkalmassági feltételek, a bírálati szempontok és a teljesítési határidők) lényegében önálló eljárásnak tekinti. A Kbt. 81. § (1); (2) és (3) bekezdései alapján úgy vélte, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes nem volt kötelezett és nem is volt jogosult a hiánypótlás során csatolt nyilatkozat tartalmi vizsgálatára. Osztotta az alperesi érveket a tekintetben, hogy az egy fő marketing szakemberre vonatkozó alkalmassági követelmény az I., II. és IV. részben szerepelt, a tisztázó kérdés ezért értelemszerűen csak erre a három részre vonatkozhatott, ennek tükrében jogsértő az az ítéleti indokolás, amely szerint a beérkezett válasz viszont, mind a négy részre vonatkozott volna.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, költséget igényelt. Kereseti érveinek változatlan fenntartásával azt emelte ki, hogy a perben vizsgált esetben nem hiánypótlást, hanem tisztázó kérdést tett fel, az alperesi beavatkozó valamennyi részajánlatra közös nyilatkozatot tett, azt valamennyi részre értékelnie kellett.

A fellebbezések nem alaposak.

Az elsőfokú bíróság a releváns tényállást helyesen rögzítette, az eldöntendő kérdésekre is helyes választ adott, valamennyi körülmény gondos mérlegelésével hozta meg döntését, amelyet az anyagi jogi jogkérdésekre nézve mindenre kiterjedően indokolt. Helyesen állapította meg, hogy az alperesi beavatkozó az önkéntes hiánypótlás során a Kbt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozatát egészítette ki, függetlenül attól, hogy a felperesi felhívás az alkalmassági feltételek vizsgálatát igénylő ajánlati részekre vonatkozott. Osztotta a másodfokú bíróság azt az érvelését, hogy a nyilatkozatot - eltérő ajánlattevői közlés hiányában - minden részajánlatra nézve figyelembe kellett vennie az ajánlatkérőnek, mert sem a törvényi követelményekből, sem az ajánlati felhívásból és dokumentációból más nem következik. A Kbt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozat nem az alkalmassági vizsgálat része, az az ajánlat önálló része, ebből következően a másodfokú bíróság egyetért az érvénytelenség jogcímének megválasztására kifejtett érvekkel is. A fellebbezésekre az alábbiakat emeli ki:

A közbeszerzési eljárásban az ajánlattevőknek ahhoz, hogy ajánlataik egymással a szerződés elnyerése érdekében versenyezhessenek, az alkalmazandó hatályos jogszabályok szerint előjáróban a kizáró okok hiányát és alkalmasságukat kell igazolniuk. Ez utóbbit szolgálják a Kbt.-nek azok az előírásai, melyek segítségével az ajánlatkérő a szerződés teljesítésére pénzügyi-, gazdasági-, műszaki-, szakmai szempontból leginkább megfelelő ajánlattevőket kiválaszthatja. Az ajánlatban vannak azonban a szerződés teljesítésével kapcsolatban egyéb nyilatkozatok is, ilyen a Kbt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerint elvárt nyilatkozat. Az elsőfokú bíróság helyesen tett különbséget az alkalmasság és a Kbt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozattétel között, a megkülönböztetésnek az ajánlat egésze, illetve egyes részeinek érvényessége és az érvényesség jogcíme szempontjából is döntő jelentősége volt. Az alperes tévesen teremtett összefüggést a nyilatkozat tartalma és a felhívás III.2.3.2. pontjában meghatározott műszaki szakmai

alkalmassági követelmények között. Kétségtelen, hogy értelmetlen az önkéntes hiánypótlást olyan részajánlatra vonatkoztatni, amelyre az tényszerűen nem vonatkozhat. Ez azonban nem ad felmentést az ajánlati kötöttség törvényi követelménye alól a közbeszerzési eljárásban résztvevők számára. Helyesen hivatkozott ezért az elsőfokú bíróság arra, hogy az ajánlatkérő nem teheti meg, hogy az egyes részajánlatok szerint nem differenciált nyilatkozatot - hiszen az egy nyilatkozat, valamennyi részre vonatkozott - az egyes részajánlatoknak megfeleltesse, még akkor sem ha felismeri, hogy az értelemszerűen nem értelmezhető egy adott részajánlatra. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá a Kbt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozattétel elsőfokú bíróság által helyesen megfogalmazott törvényi rendeltetése, amely az ajánlatkérő megfelelő tartalmú információhoz juttatása az ajánlattevő részéről. Az információ közlés egyirányú, az az ajánlatkérő felé történik meg, tehát az ajánlattevő kompetenciája, hogy részajánlattétel esetén eldöntse, hogy mely részajánlatoknál, mely az a közbeszerzési rész, ahol alvállalkozót kíván igénybe venni. Ha a nyilatkozatában nem különböztet részajánlatok szerint - függetlenül a részajánlat eljárás szerinti jogi természetétől - ezt az ajánlatkérő sem teheti meg.

Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a Kbt. szabályai kogensek, éppen erre tekintettel nem lehetett a Kbt. 71. §-ának (1) bekezdés a) pontjában előírt kötelezettség teljesítését, az egyes résszempontokhoz rendelt alkalmassági követelményhez mérten, célszerűségi okokból megítélni.

A közigazgatási per tárgya a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata, a per sajátosságaiból fakadóan felperesi oldalon az alanyi jogvédelmet kérő, a Pp. 327. § (1) bekezdése szerint perindításra jogosult fél, az alperesi oldalon a közigazgatási hatóság áll. A beavatkozó nem peres fél, jogi státusza a Pp. rá vonatkozó előírásai által meghatározott.

A Kbt. 346. § (1) bekezdése alapján, akinek jogát vagy jogos érdekét az érdemi határozat sérti az keresettel kérheti a bíróságtól annak felülvizsgálatát. A hivatkozott szakasz (2) bekezdése értelmében a bíróság eljárására a Kbt.-ben meghatározott eltérésekkel a Pp. XX. fejezete az irányadó. A 348. § (5) bekezdése szerint a bíróság a Döntőbizottság határozatát megváltoztathatja és alkalmazhatja a 340. § (2) bekezdés b) és e)-h) pontjai, valamint a (3)-(6) bekezdése szerinti jogkövetkezményeket. A Kbt. 340. §-a alapján, tehát a bíróság megváltoztató jogköre kiterjed a g) pont szerinti döntés meghozatalára is. A g) pont alapján az alperes arra jogosult, hogy rendelkezzen az igazgatási szolgáltatási díj, valamint a jogorvoslati eljárás költségeinek viseléséről. A bíróság reformatórius jogköre ehhez az alperesi döntéshez kell, hogy igazodjon, döntésének terjedelme azonban a per tárgya által meghatározott, tehát nem terjed ki a felperes és a perben nem álló, de a közigazgatási eljárásban részt vett ügyfél, egyéb érdekelt, stb. közötti, esetlegesen a bírósági döntés nyomán keletkező elszámolási jogviszony elbírálására. Abban az esetben ezért, amikor az alperesi határozat megváltoztatásának következtében az igazgatási szolgáltatási díj viselése változik, arról nem marasztaló - tehát a perben beavatkozói státuszban részt vevőt, vagy éppen perben nem állót kötelező - döntést

kell hoznia, hanem e részben is a határozatot meg kell változtatnia arról rendelkezve, hogy az igazgatási szolgáltatási díjat ki viseli.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta és az igazgatási szolgáltatási díj viselésére vonatkozó részt a döntéshez igazította, e részben megváltoztatva az elsőfokú ítéletet.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a Pp. 78. § (1); (2) és 79. § (1) és 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli. Az alperesi beavatkozó a fellebbezésén 60.000 forint illetéket lerótt, a fellebbezési illeték 36.000 forint, amelyet viselni köteles, míg a fennmaradó 24.000 forint fellebbezési illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 80. § (1) bekezdésének i) pontja alapján visszaigényelheti.

Budapest, 2011. február 16. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,
Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró**

A kiadmány hitelül:
tisztviselő